

SUOMEN YLIOPPILASPOLITIIKAN NYKYTILA

Alustukseni lähtökohdaksi otan kolme puheenvuoroa viimeaikaisesta keskustelusta:

Antti Kuusi:

Hannu Vesa:

Ylioppilaspolitiikka lyö tyhjää

Suomalainen ylioppilaspolitiikka on ontto puuhevon, jonka sisällä on paljon pieniä sotapäälliköitä. Ylioppilasjärjestöjä on suunnaton määrä, Suomen ylioppilaskuntien liitosta aina piskuisimpaan opiskelijayhdistykseen saakka, niitä on satoja satoja, ja luottamusmiehiä on tuhansia. Opiskelijat puuhailevat omissa hiekkalaatikoissaan ja oppivat tekemään oikean näköisiä hiekkalinnoja. Näin saadaan toimeillaat ylioppilaat viihtymään vaarattomissa askareissa. Itse me uskomme tekemämme totista työtä. Mahtipontisempaa joukkiota kuin esimerkiksi Helsingin yliopiston ylioppilaskunnan edustajisto lienee vaikea kuvitella. Koomiseksi tilanteen tekee kuvitellun ja todellisen vaikutusvallan välillä vallitseva epätasapaino.

Tiedekuntajärjestöt voittivat ylioppilaskunnan. Ylioppilaspolitiikka on unohtanut koko ylioppilaspolitiikan: TJ-hallitus järjesti yli 20.000 ylioppilaalle informaatiotilaisuuden, jossa oli läsnä kourallinen ihmisiä. Tiedekuntajärjestöjen itsevaltainen vallankäyttö on täysin yhdenmukaista. Poliittisesti se on kylläkin saanut yhä selkeämpiä muotoja.

Tiedekuntajärjestöt ottivat valan haltuunsa ylipolitiikkasuudesta. Niiden edustajat eivät uskoneet, että ylioppilaspolitiikka on politiikkaa. Joka tapauksessa iso osa TJ-ryhmää toimii paraikaa kiinteässä yhteistyössä kokoomuslaisten kanssa. Linjamattomuudessaan tiedekuntajärjestöillä ei ole muuta mahdollisuutta. Ammattiyhdistysmaisenä ryhmittymänä tj-läiset olisivat tietenkin voineet omakseen ankan korporaatiivisen toimintalinjan, eräänlaisen uusfasistisen idean, mutta siihen heidän sisäinen solidaarisuutensa ei näennä riittä.

Edustajiston vasemmistoryhmä on välinpitämätön rukkanen, jota voidaan viskellä mielinmäärin ylioppilaspolitiikassa. Painavimmat vasemmistolaiset ovat joko luopuneet kättelyssä tai eivät viitsi paneutua koko hommaan. Puoluepoliittisista ylioppilasjärjestöistä on tehty astinlautoja varsinaiseen politiikantekoon. Karriäärilleen omistautuneet vasemmiston voimamiehet vähät välittävät ylioppilaspolitiikasta. Perusolemukseltaan aktiivinen ylioppilasvasemmisto on turhautumassa voimattomuuteensa.

Kaiken kaikkiaan, tämän päivän ylioppilaspolitiikka on valtavan suuri ja monimutkainen koneisto, joka raksuttaa tyhjää. Oisi aika ymmärtää, ettei kannata riidellä siitä, kuka saa pyörittää kuluneita rattaita. Voimat on keskittettävä sinne, missä ylioppilaan asioista päätetään, ja se ei ole suinkaan vanha eikä edes uusi ylioppilasala.

Suomessa vasemmistolainen ylioppilaspolitiikka kulkee paria alamaikaa käsi syvällä maassa. Meikäläiset poliittiset ylioppilasjärjestöt ovat tiukasti epäpuolueiden talutusnuorassa. Tästä on seurauksena se, että kun vasemmisto on menettämässä kasvojaan itakunnallisella tasolla, tapahtuu se automaattisesti ylioppilaspolitiikassa. Perusasultaan aktiiviset emmisto-opiskelijat reagoivat picon vetäytymällä kuoreensa mään vikaa sosialismin järjestästä. (Tuskin on olemassa dogattisempaa tyyppiä kuin politiikka turpiinsa saanut vasemmistopilas.) Siitä on kaukana käytön toimeliaisuus, mielenosoitus, keliialakko.

Tänne voi tulla muuttua täysin yksi, ja se muuttuikin. Vasemmisto jatkaa epäsuotuisissa oloissa uosittua hallituspolitiikkaansa teintaan vuoteen 1970 saakka ärsii silloin ison vaalitappion; ei auta Koiviston maskuliinienarmi eikä mikään. Sosiaaliookraatit menevät siinä. Sotaveteraanien porvareiden kanssa hännänsä. Ylioppilaspolitiikka rakennetaan, kun vasemmistoylioppilaat kulkeutuvat kohti kommuuteja, jotka ovat tällöin kovassa positiossa. Näin voi käydä ja silloin ei suurta syytä tarvita avoimen konfliktin syntymiseen ylioppilaspolitiikassa.

Vaikkapa vain satakunta vasemmistoaktiivistia seuraa jotakuta äätänsä muita pitempää suuren konsistorin huoneeseen ja tekee isommalakon sekä luovuttaa ylivaikemestarille julkilausuman, jossa se vaativat opiskelijalle palkkaa, suuren konsistorin ja Vietnamin odan lakkauttamista sekä ylioppilaso-opetuksen sikamaisen alhaisen ason nostamista. Ennen pitkää kutsutaan poliisit paikalle kantamaan mielenosoittajat ulos. Päätönsä muuta pitempi aktivisti erotetaan ylioppilastosta. Tämän jälkeen seuraa kriittinen vaihe: jotta todellista massamellakointia erotetun ylioppilaan puolesta saataisiin syntymään, on mainittujen edellytysten todella pädeittävä tässä tilanteessa.

Sis:

1. väkivalta-ajattelun syövyttämä konfliktiyhteiskunta on entisensä
 2. viralliset ylioppilasjärjestöt jatkavat formaalista ja sovinnaista toimintaansa
 3. ylioppilas todella tiedostaa alisteun asemansa
 4. opiskelijat ovat mukana yliopiston hallintoelimissä, joutuivat aktivoitumaan ja turhautuvat kun odotukset eivät toteudu
 5. yleispoliittinen tilanne on otollinen
 6. ylioppilasaktivistit pääsevät irti puolueiden holhouksesta
 7. opiskelijamallakat jatkuvat ulkomaille
- Mielenosoituksen tekeminen paperilla on harhauttavan helppoa.

Ylioppilaat ovat itse asiassa eliittinuorisoa, joiden yksipuolinen puolustaminen lähentelee fasismia.

SONKin rooli poliittisessa kentässä erittäin tärkeä myös yleispoliittisesti ottaen.

SONK on työväestön paha omatunto, joka jatkuvasti tuo ilmi ne ongelmat, jotka kukaan vaikkeuttavat työväestön asemaa Suomen neokapitalistisessa yhteiskunnassa. SONK on eräänlainen krapulakliniikka

(Juurola: Vesa absolutisti)

Varsinaisen yopoliitiikan ympyröistä ei löydy riittävästi sisältöä vasemmistointellektualismille. Opintodemokratia voi ehkä antaa ylioppilaille kuvan välittömän kansanvallan merkityksestä, opintotuen puute, herättää ymmärtämystä muita ryhmiä kohtaan, ja akateeminen työtömyys saa ehkä jotkut ajattelemaan kapitalistista yhteiskunta ja sen mädännäisyyttä.

Tuhat sosialistit^a on parempi linja kuin viisituhatta sosiaaliliberaalia.

Oma mielipiteeni (Ylioppilaslehti)

Ensin Kuusen artikkelia vastaan:

Ylioppilaspolitiikkamme maho monesta syystä. Poliitiikka on ollut vierasta, ylioppilaspolitiikka anti-intellektuaalinen, ylioppilaskunnat rakennusfirmat ilman ideologista ohjelmaa.

Ylioppilaiden asemaa edistetään kuitenkin, ja Kuusen kurjistumisteoria ei pidä paikkansa ainakaan vielä (tässä pieni varaus).

Toinen syy, jonka takia Kuusen malli on väärä on se, ettei ylioppilaspolitiikka ole staattinen, vaan mennään sittenkin eteenpäin, vaikkakin hitaasti.

Huomattavia päätöksiä on tehty viime aikoina:

- opintodemokratia toteutettu Jyväskylässä, joka ~~xxxx~~ voi toimia mallina
- opintotukiajatus on herätetty SYL:ssä ja komitean mietintö on saanut suunnitteen sen muodon, jota Syl on vaatinut,
- asuntotuotantolaki sisältää määrärahoja yoasuntojen tuotantoa varten,

ja periaatteelliset ratkaisut viime liittokokouksesta:

- jäsenyyskriteerin laajentaminen, vaikuttaa niin opintodemokratiaan kuin opintotukeen ennen kaikkea
- kansainväliset päätökset: ISC - erittäin tärkeä poliittinen symboli, sen päätöksen yhteydessä käytiin ideologista keskustelua, ja introdusoitiin myös politiikka, liittyy myös aikaisempiin hyväksyttyihin julkilausumiin,
- kehitys-yhteistyöpolitiikka, jota nyt aiotaan tehostaa juuri poliittisella tasolla.

~~xxxx~~ Ja sitten: Viittaus Hannu Vesan juttuun:

- vasemmiston suurin pulma siinä, ettei se ole huomannut, että yojärjestöt m.m. muodostavat erittäin tärkeitä ylärakenteen ryhmiä, eli epäparlamentaarisia järjestöjä, joiden pitäisi kiinnostaa uusvasemmistolaisia, koska mahdollisuudet käyttää niitä painostus- ja aktioryhminä kasvavat päivä päivältä.
- Ylioppilasjärjestöistä kuten Teiniliitosta tullaan käymään yhä kovempaa taistelua, ~~xxxxxx~~ ei siitä syystä, kuten Vesa luulee, että ylioppilaat olisivat valittu ryhmä, ei siitä syystä että heidän asemansa on kurja, kuten Kuusa väittää,

vaan siitä syystä että,

- ylioppilasjärjestät ja muut vastaavat ovat välineet ja kanavat joiden avulla asioita voidaan toteuttaa, ja asioita jotka ovat yhteiskunnallisesti - ei ylioppilaspoliittisesti - merkittäviä.

"Ylioppilaspolitiikka on tänään vasemmistolaisen klikin hallussa"

- Helsingiläissosialistien johtama SYL, kirjoitti Keski-Pohjanmaa
- Entä minkälainen on tilanne,

- SYLn hallitus tällä hetkellä
- SYLn sihteeristö tällä hetkellä
- ottakaa huomioon että nämä elimet on valittu hyvin kx ja kiitettävän aktiivisten vasemmistolaisten improvisaatiolla SYLn liittokokouksissa ja muissa tilaisuuksissa.

- Ei voi väittää että toiminta olisi ollut tietoisesti vasemmistolainen, eikä avoimesti,
- mutta SYL on Suomen eikä Sosialististen ylioppilaiden liitto.
- kuitenkin Suomessa on monta, myös ylioppilaiden piirissä, jotka ovat valmiita väittämään jälkimmäistä, ja totta puhuen, olen itse pyrkinyt siihen.

- tuntien SYLn keskitettyä toimintaa tiedän että paljon pystytään sieltä käsin tekemään.

- Itsepuolustus:

- olisiko vasemmisto reaaliset olosuhteet huomioonottaen pystynyt esittämään niin paljon radikaalimpia ohjelmia kuin SYL on esittänyt sosiaali- ja kulttuuririntamalla,

- Tiedän että näin tietysti on,

- opintodemokratia = yhteiskuntajärjestelmän muutos jne. ja pol. järjestöjen tehtävä on laatia näitä rinnakkais-esityksiä jatkuvasti ja ~~maxmaxpäättää~~ painostaa, mutta

ONKO SE TEHTY? EI, TOKI.

- Ulkopolitiikka on toinen asia, koska se on ollut jatkuvan kontrollin alaisena viime vuosina, muun muassa siitä syystä, että allekirjoittanut aloitti ulkopolitiikkona SYLssä ja Tirkkonen jatkoi.

Mutta mitä tapahtuu tällä hetkellä ylioppilaskunnissa.

- tällä hetkellä kehitys on huolestuttava
- vasemmisto häviää joka ylioppilaskunnassa, Jyväskylää lukuunottamatta, ja sielläkin kokoomus sai vaalissa eniten poliittisia paikkoja,

- Oikeiston esiinnousu on tietenkin luonnollinen ja johtuu kahdesta seikasta,

- a) vasemmiston nousun ja toimeenpaneman uuspolitisoitumisen luonnollinen vastareaktio

- b) konservatiivisten ylioppilaiden (enemmistön) organisaituminen,

- ideologiset perusvastakohtat jyrkkenevät ylioppilaskunnissa,

- näyttää siltä nyt, että oikeiston voitto selvästi ~~näyttää~~ osoittaa, että ~~niin~~ niiden yokuntien politiikka, joissa vasemmisto vielä oli edes vähän niskan päällä ei ollutkaan niin konservatiivinen.

ESIM. HYY, voidaan keskustella siitä, mutta minusta tehtiin taktillinen fibaus joka johtui lähinnä ajankohdasta

- oikeiston vaikutukse lisäminen tulee antamaan leimaa SYLn toiminnalle,

- mielenkiintoista ~~vertailla~~ vertailla Teiniliiton nykytilaan, ja kannattaa korostaa, että näiden liittojen poliittinen rakenne on melkein samanlainen, molemmissa vasemmisto on pystynyt, korostan on pystynyt johtamaan aivan viimeaikaista kehitystä, mutta mitä seuraa ?

- Annetaanko ilman muuta nämä järjestöt Kokoomukselle, ja siltäikaa kuin me hoidetaan oman ja puolueemme krapulaa.

- Eräs esitetty vaihtoehto on siis eristäytyminen näistä instituutioista ja suora poliittinen toiminta kaikkien instituutioiden ulkopuolella, kukaan tässä kai ei luule että me voisimme sen jälkeen kanavoida aggresiomme puolueiden kautta, (päte ainakin SONKiin)

- On aina ~~esitetty~~ esitetty, ettei meillä ole kapasiteettia hoitaa sekä yopolitiikkaa että yleispolitiikkaa, ja jälkimmäinen on niin paljon tärkeämpi.

- Olen itse myös valmis korostamaan yleispolitikaan merkitystä, koska olen itse koko ajan ollut suht. aktiivinen siinä.

- mutta kapasiteettiongelma on minusta turha itsepuolustus,

- kapasiteettiongelma on seuraus eikä syy.

- kuka voi väittää, että vasemmiston ylioppilasjärjestöt aktiivisesti olisivat olleet kiinnostuneita jäsenmäärän lisäämisestä

- ehkä liian paljon sanottu, mutta menetelmät ovat olleet vanhanaikaisia.

- minua voidaan syyttää revisionismista, mutta väitän että ~~kannattajat~~ jäsenet ja kannattajat muodostavat järjestömme eikä päin vastoin, ja jos lähdetään siitä että meillä on poliittisia ylioppilasjärjestöjä, jotka toimivat puolueittemme sisällä, niin ainoa mahdollisuus vaikuttaa puoleisiimme on myös voimakas ~~xxx~~ ja laaja kannatus ~~jäsenmäärä~~ jäsenistön taholta.

ole toistensa poissulkevia

- yopoliitiikka ja yleispolitiikka eivät ~~mitään~~ ylioppilasjärjestöissä

- jos saadaan ylioppilaspolitiikan kautta kannattajia, niin niitä voidaan ~~kohtuullisesti~~ myös meidän yleispoliittisen linjamme kannattajiksi.

- ja vaikka vasemmistoryhmissä tunnettaisiin mielenkiintoa ylioppilaspolitiikkaa kohtaan, on aivan selvää, että niissä samaan aikaan voi toimia ideologinen ydinryhmä, joka laatii yleisstrategiaa, yleispolitiikkaa silmälläpitäen.

- minun laatimani ohjelma on vielä melko kaukana siitä ohjelmasta jota tällä hetkellä sovelletaan Keski-Euroopassa Marcusen ja muiden marxistien filosofian pohjalta.

- tämä on pakko korostaa siitä syystä, ~~mitään~~ ettei täällä vielä turhaan leviäisi mitään vallankumousromantiikkaa, josta jo on ~~monia~~ ollut merkkejä.

- Keski-Euroopan ja Yhdysvaltojen tilanne on toistaiseksi aivan toinen kuin Suomen tilanne, ~~mitään~~ täällä instituutiot vielä kehittyvät, kun sen sijaan Keski-Euroopassa monet niistä ovat jääneet polkemaan paikalle.

- Eräs huomioonarvoinen seikka on sattumalta se, että meillä on omat miehemme hallituksessa ja eduskunta on vasemmisto-enemmistöinen,
- olisi tietenkin paljon helpompaa toimia ylioppilaspoliittisesti, jos hallitus olisi porvarillinen, koska silloin voisi esittää myös puhtaasti ylioppilaspoliittisia vaatimuksia radikaalilla tavalla, ja koko toiminta olisi silloin osa vasemiston oppositiopolitiikasta.
- Nyt tilanne on toinen, mutta silläkin seikalla on etunsa, joista tärkein on se, ettei voi hyvällä omallatunnolla esittää vain ylioppilaiden asioiden parantamista, ~~kun~~ kun tietää, että ylioppilaiden enemmistö on konservatiivinen.
- Tämä on nyt johtanut siihen, että
 - puhutaan opiskelijoista,
 - laajennetaan jäsenyyskriteerimme SYL:ssä
 - opintotuki kattaa muutkin kuin ylioppilaat,
 - on ruvettu puhumaan yliopistojen ja korkeakoulujen asemasta yhteiskunnassa
 - jne.
- Täistä uudistuksista neuvottelemme nyt vasemmistolaisten ministerien ja vasemmistoenemmistöiden sivistysvaliokunnan kanssa,
- ei ole meidän ~~nykyisint~~ harvojen vasemmistolaisten syy, että SYL esim. nauttii luottamusta byrokraattisten valtioelinten piirissä, puhutaan SYLn arvovallasta, jota itse vihaan, mutta se on totta,
- ja arvovaltaratsastelu jatkuu myös meidän ~~nykyisint~~ jälkeemme,
- on ~~ki~~ hauskaa nähdä kun oikeistolaiset ylioppilasjohtajat käyttävät samoja menetelmiä kuin me tällä hetkellä, ja vielä pääsevät esittämään mielipiteensä.
- mitä me teemme, joo, olemme paitsiossa elleimme pysty esittämään radikaaleja vaihtoehtoja ja toimia yhtä aktiivisesti meidän tahollamme.
- Kari Lahtola: Suomalainen ylioppilasjohtaja ajattelee kansliapäällikön aivoilla.
- ~~nykyisint~~ liioitteleva ja vaarallinen sanonta mutta antaa kuvan siitä, että yojärjestöt pystyvät vaikuttamaan.

- tähän väliin eräs yleispoliittinen huomautus.
- mikäli me nyt vetäytyisimme ylioppilaspolitiikasta täysin ja siten jättäisimme ministerimme hoitamaan asiat niinkuin lysttävät on aivan selvää, että se joka voittaisi olisi Virolainen, ja mitä se merkitsisi,
 - Kepun esiinmarssi taas,
 - ja koettakaa miettiä vähäsen ~~ki~~ miten Virolainen on jo hoitanut leiviskänsä hyvin,
 - kielikysymys,
 - Itä-suomen korkeakoulut
 - korkeakoululaatoksen kehittämislaki jne.
 - ja niin me suunnittelemme sitä vallankumousta,
- ~~xxxx~~ jos sitä suunnitellaan täällä tällä tavalla lähden itse mieluummin Boliviaan,
- Boliviasta puheenollen,
- Nykyiset yojärjestöt, ja ennen kaikkea SYL, nauttii myös kansainvälisestä ~~xxxxxx~~ luottamusta, jota kannatta käyttää hyväksi, kun kansainvälinen yopolitiikka, kuten myös muu kansainvälinen toiminta on suuresti institutionalisoitunut.
 - IUSn suhtautuminen kansallisiin ylioppilasliittoihin
- voidaan myös sanoa, että SYLn niinkuin monen ylioppilas-kunnan toiminta tässä suhteessa on radikalisoitunut huomattavas-ti viime vuosina
 - vaikka toveri Veijoää sanoo että SYL edelleen on konservatiivinen järjestö, hyvä huomautus, ja erit-täin taktillinen,
- ~~xxxxxx~~ taktiikasta puheenollen taas.

JYY, joka on malliylioppilaskunta, ja josta helsinkiläiset ja muut voisivat ottaa oppia, on viime vuosien aikana, ennen minun puheenjohtajakauttani ja sen jälkeenkin uhannut erolla.
- konservatiivit ovat ottaneet nämä eropuheet ~~xxxx~~ tosissaan, ja ovat peräti antaneet peräiksi muutamissa kysymyksissä
- minusta tämä on erinomainen politiikka, vaikka vähän särähtää kun SKDL on joutunut turvautumaan Kepuun niin kuin se on joutunut.

- tuleh tässä strategiaan ja yhteistyökumppaneihin,
- on aivan selvää, että voidaan käyttää sosiaaliliberaaleja vielä ja pelkään että niitä on käytettävä,
- mutta pahasta on se että me joudumme turvautumaan niiden esittämiin ohjelmiin ja vetoihin.
- se ei saisi tapahtua,
- tilanne on tällä hetkellä muuttumassa siitä, kun me vuonna 1965 muodostimme R-vaaliliiton Kepun kanssa,
- tällä hetkellä liberaalit ajavat kepun vasemmalta ohi, ja meidänkin pitäisi pitää ovet auki hyvälle liberaalivoimille, sama kuin nuorille, jotka todella ovat mukana puhumassa vasemmistolaisin termein,
- suhtaudun skeptisesti Kepuun, varsinkin kun näyttää siltä, että Kepun radikaalit myös saavat vaikeuksia omissa ympyröissään
- Jyväskylä on kai ainoa paikka josta meillä on hyviä kokemuksia, ja ~~kukaan~~ kukaan ei tiedä mitä tapahtuu Kankais-Mikon jälkeen.
- otteet Kepuun nähden on siis kovennettava, varsinkin kun se myös palvelee kokonaisintressejä,
- asiaan kuuluu ~~myös~~ vielä se, että ~~KOL~~ KOL on Tuhatkunnan ohella se ylioppilasliitto, jolla on parhaimmat mahdollisuudet vaikuttaa oman puolueen piirissä.
- ~~Entämitkä~~

Entä mitkä ovat meidän vaihtoehtomme.

- Luen otteen eräästä mielenkiintoisesta kirjeestä jonka sain juuri ennen vappua eräältä toverilta, jonka rehellisyyttä ei ole syytä epäillä:

"Strategia porvaristoon on uusittava kokonaan. Siellä stadissa on saatava aikaan yhteistoimintaa. Ei ole sijaa enää yksilösankareille, on löydettävä kollektiiviliikkeet. Meidän on saatava nuoriso mukaan, massat. Ei mitään kvasipuljuja. Ei SYL voi mitään tässä mielessä, Nuoriso haluaa osallistua, se haluaa päättää. Sen mielestä maailma on mätä jne. On vain annettava image ja todistettava sitä, että vain vasemmiston kautta se siihen pystyy. Pistetään pystyyn massaliikkeitä ja heitetään koko puoluejohto (tarkoitti kai SDPn) helvettiin, siihen on nyt mahiksia. Me martyyrit Rudi Dutschke, Martin Luther King jne."

- SYL on myös hankkinut mainetta kansainvälisellä tasolla, eikä ~~vähintään~~ vähintään idässä ja etelässä, kannattaa sitäkin miettiä,
- kaiken kaikkeaan;
- kaksi toimintavaihtoehtoa:

a) vasemmiston ylioppilaspoliittinen toiminta ^{tehtä}tehsotuu,

Jyväskylä erittäin hyvä esimerkki kenelle tahansa saadaan aikaan melko ~~tarvitta~~ paljon, ja voidaan ~~mm~~ ainakin junailla ja juntata, johtaa siihen, että ~~ki~~ sama tilanne kuin viime vuonna voi toistua syksyllä kuin SYLiin valitaan hallitus, ja ylioppilaskunnissakin kannattaa silloin työskennellä voi mennä hyvin voi mennä huonosti, ja silloin meidän ei auta muu kuin ~~harjoittaa~~ harjoittaa tosikovaa oppositiopolitiikkaa ~~johon~~ mihin meillä on kaikki mahdollisuudet asiantunte-
muksella ja aktiivisuudella ^{sekä kantotteella}

b) katsotaan nyt jo, että taistelu on hävitty, ja ruvetaan harjoittamaan ^{politiikkaa}obstruktiopolitiikkaa (eristäytymistä) ja mielenosoituspolitiikkaa, ^{kat. päätetään kokoukseen}

^{kokoa voidaan olettaa} resurssit eivät varmaan riitä ohittamaan ~~jotakin~~ SYLiä ~~kai~~ tai ~~ylioppilaskunniksi~~ ylioppilaskuntia kaikkine rahoineen ja kanavineen,

^{mutta} - ~~sitä paitsi~~ olemme silloin polttaneet kaikki siltamme ~~mm~~ nykyisiin muodollisiin vallanpitäjiin, ts. vasemmisto-
eduskuntaan ~~mm~~ ja hallitukseen. Jos se on tulos voidaan olla varmoja, ~~että~~ ettei ~~kovin helposti~~ ^{loikkaan} päästä tuloksiin tällä alalla joten petetään myös niitä vasemmistoon
(perinteelliseen) kuuluvia ylioppilaita, jotka odottavat parannuksia opiskeluolosuhteissaan.

Ehdotus lyhyellä tähtäimellä:

Toimitaan aktiivisesti tämän vuoden loppuun saakka, ~~k~~ jolloin jo tiedämme, minkälainen on SYLn hallitus ensi vuonna, ^{va}miten ~~yukuntien~~ ^{voitaisiin jopa käyttää}kokoomuslaiset tulevat toimeen, ~~mm~~ Jos menee pieleen ~~kehottaisin käyttämään~~ niin alkeellista ja rumaa politiikkaa kuin ulkopoliittista paitsioon ajamis-
linjaa, joka on hyvin helppo tässä vaiheessa, kun vielä epäillään SYLn todellisia tavoitteita ja menetelmiä,

Jyväskylä

MS ja

Tämä ei tarkoita vain ~~id~~ idän kohdalla, vaan nimenomaan muun Euroopan silmissä, ^{ts.} ja korostan tässä syndikalistiliittoja ja kehitysmaaliittoja, koska ne ovat yhtä tärkeitä.

- ISC kuolee kuitenkin, ja silloin SYLn on pakko hakeutua muuanne, ja ellei kuole niin oikeisto-SYL voi ^{SV} ehkä hakeutua sinne takaisin täydellä teholla, mikä on itsemurha. SYLlle.

- kotimaan politiikassa ^{on laus pake} voidaan tietysti myös, mikäli ~~nähdään tarpeelliseksi~~, kerta kaikkiaan esittää niin paljon rinnakkaisesityksiä, ja junailla valtiollan kautta omia ehdotuksia läpi niin että viralliset instanssit jäävät paitsioon.

Katkes
tämä

- edellyttää huomioon kiinnittämistä yopolitiikkaan,
" aktiivisuutta
" ~~id~~ ennen kaikkea ideologista päämäärähakuismutta yopolitiikassa,

-Sovkin ohjelme hyvä.

Eiis idea: Menostetaan yhden SDS.
ja sen ohella toistaan yle
maailmopolitiikassa muu laipasti
on piirretty.